

na př. v roce 1890 již 5·04<sup>0</sup>/<sub>0</sub>, tedy v době, kdy počaly se vydávati 3<sup>1</sup>/<sub>2</sub><sup>0</sup>/<sub>0</sub> nebo 3<sup>0</sup>/<sub>0</sub> listy zástavní. Nelze tudíž pochybovati o tom, že by konversí hypotek sprostilo se rolnictvo v značné míře svých nynějších strašných dluhů; konverse tato jest i z toho důvodu žádoucná, aby se vyrovnal nepoměr mezi velkostatkem a malorolnictvem co do míry úrokové, jenž dnes rdousí držitele malých statků, jež namnoze jsou osamoceni a pomoc jim od různých živlů poskytovaná jest vlastně vyssáváním.

Na konec poukázáno budiž na mnohoslibnou činnost co do úvěru zemědělského, jakou osvědčiti mohou společenstva hospodářská, bude-li jich organisace řádným způsobem provedena.

**Uzavírka tuhá** byla ve starém řízení exekučním připuštěna jakožto prostředek ku zajištění zástavního věřitele při zájmu movitých předmětů. Aby zabavených věcí exekut nemohl používatí nebo jinak jimi nakládati, poskytoval starý soudní řád cestu dvojí: Budťo se mohly zabavené movitosti na žádost žalobcovu a na nebezpečí jeho s přivolením předchozích zástavních věřitelů dáti v uschování komusi třetímu nebo též soudu, šlo-li o věci cenné a snadno přenositelné. Nebo mohl exekvent žádati, aby sice zabavené věci ponechaly se exekutovi v držení, ale aby se věci tyto za intervence vykonavatele soudního uzavřely v příhodné místnosti pod pečeti soudní a tak aby se právo volné dispozice s nimi exekutovi odňalo. Toto opatření nazývalo se uzavírkou tuhou, a příslušelo každému věřiteli, kterýž pak nebyl — jako při přenesení — vázán předchozím přivolením předních věřitelů. Všechny předměty zástavní se ovšem k opatření tomu nehodily: na př.: dobytek, jiná zvířata, potraviny zkáže podléhající atd., ovšem ale mohly se zabaviti zemské plodiny (obilí, ovoce atd.), pokud mohly déle bez úhony ležeti (jako brambory, sušené ovoce atd.) Jestliže se naznačené předměty uschovaly v některé místnosti patřící exekutovi (nebo aspoň jemu přístupné) a soudně uzavřeny byly, nemohl žádati za náhradu výloh uzavírky, ježto exekvent tím jen užil plně svého práva k výkonu exekuce a exekut byl tu povinen — nechav věc až k tomu dojíti — veškery útraty nésti.

Poukázati jest ještě k tomu, že jakékoli svémocné nebo bezprávné porušení soudní pečeti trestalo se jako přestupek proti veřejným zařízením a opatřením a to, bylo-li spácháno z pouhé svévole nebo z lehkomyšlné zvědavosti, vězením od 1—3 měsíců. Spácháno-li však porušení ono na znamení zlehčení veřejných nařízení nebo s tím úmyslem, aby se svémocně zjednala platnost domnělému vlastnímu právu a pod., nastupoval trest tuhého vězení od 1—6 měsíců.

Platný řád exekuční nezná uzavírky tuhé, nýbrž připouští jen uschování zabavených předmětů (§ 259 ex. ř.). Nebyl-li učiněn návrh na takovéto uschování, má se zabavení označiti způsobem každému snadno poznatelným (nápadným).

### Území celní.

Území celní tvoří země ležící uvnitř čáry celní (§ 1 ř. cel. a monop.). K celnímu území rakousko-uherskému patří tudíž veškera království a země na říšské radě zastoupené, dále i země koruny uherské na základě obnovené jednoty celní a obchodní. V toto území celní pojato bylo též knížectví Lichtenštejnské důsledkem státní smlouvy mezi Rakousko-Uherskem a knížectvím tímto dne 5. června 1852 uzavřené a v letech 1863 a 1876 obnovené. Vedle této státní smlouvy mají v knížectví Lichtenštejnském